

hvad man kalder Forhandlingspolitik. For det kan ikke kaldes Forhandlingspolitik at sidde som den Skjønne i Kotillonsturen og sparke Stamlen væk og lade os præsentere den ene Forsvarsplan efter den anden og sige: Den vil vi ikke have. Men hvad de ville have, faar man ikke at vide.

Formanden (Høgsbro): Der er nu indtegnet 11 Talere. Jeg skal derfor henstille til de følgende Talere, om de ikke kunne fatte sig nogenlunde kort, da det ellers vil blive nødvendigt at holde Aftenmøder.

Sage: Jeg vilde gjerne dvæle et Øieblik ved de Udtalelser, der faldt om Danmarks Evne til at kunne udføre virkelige kraftige Forsvarsforanstaltninger, og navnlig ved, hvad der blev fremhævet fra to ærede Medlemmer, nemlig det ærede Medlem fra Viborg (Klein) og det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Fra den Første fremkom de ganske vist i en spøgende Form, men det forekom mig, at man ligesom mærker en Hensigt om ved samme Leilighed at ville bevise, at det var og maatte blive temmelig Meget, de i Virkeligheden vilde koste, medens de fra den anden Side, fra det ærede Medlem fra Langeland fremkom i en saa absolut og kategorisk Form, at der efter dem ikke var den allermindste Tvivl om, at Landet vilde gaa sin finantsielle Ruin imøde. Det ærede Medlem fra Langeland brugte en Betegnelse til det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) om ikke at komme med Fraaser; dette giver mig Anledning til en Udtalelse, som jeg ellers ikke vilde være kommen med, da det forekommer mig at være temmelig personligt at betegne Udtalelser af andre Talere her i Salen paa den Maade. Men det ærede Medlem har i Virkeligheden givet Anledning til at sige, at, har der været en Flod, en Flom af Fraaser, saa har det været i det ærede Medlems Foredrag. Det var ganske vist ikke de romantiske Fraaser om at falde med Vre o. s. v., men hvad man kunde kalde de realistiske Fraaser. Jeg vil for Øvrigt ikke kalde det, hellere at falde med Vre end leve med Skam, for en Fraase. Sige overfor det ærede Medlems Udtalelse om, at det Hele, naar det bliver til Alvor, naar Alt kommer til Alt, ikke kan nytte, saa vil jeg dog sige, at det ikke er ligegyldigt, om man falder med Vre eller med Skam; det er bedre for en Nation at holde ud og falde med Vre end med den Vanære, der følger med ikke at tage en saadan Opgave alvorligt. Men naar det ærede Medlem talte om Landets Ruin, om vor fattige Jord, som ikke kunde bære disse Udgifter, og spurgte, om vi maatte kunne være tjente med

at leve som fattige Kotter her, saaledes udtalte det ærede Medlem sig, saa skal jeg tillade mig at betegne dette med de Udtryk, det ærede Medlem selv har brugt, som en Række af Fraaser. Det vil meget let kunne ses, at det ere de, og jeg tror, ærede Medlemmer kunne sige sig det selv, men jeg skal dog gjøre nogle Bemærkninger, saa jeg troer, at Enhver maa erkjende dem for at være det. Det ærede Medlem begyndte med at tælle sammen og kom saa til et Tal af 70—80 Mill. paa Grund af en Del forskjellige Forslag, der vare fremlagte her paa Thingets Bord. For Resten glemte det ærede Medlem — men det er for Øvrigt temmelig ligegyldigt — at der ogsaa i disse Forslag er en Del Værdier, der ville komme til Kompensation. Naar der f. Ex. er Tale om at flytte store Bygninger, Tøthuset osv., saa bliver der en meget betydelig Del Grunde ledige, og det er ogsaa med god Grund angivet i Motiverne, at man troer, at det vil veie op mod de Millioner, det vil koste at flytte de nu staaende. Men dernæst kan der jo ikke være Tale om, at disse Foranstaltninger kunne komme til Udførelse paa een Gang. Naar der tales om 70—80 Mill., saa kommer det jo dog an paa, over hvormange Aar de skulle fordeles. Det ærede Medlem har stemt for Finantsloven, hvor det dreier sig om Udgifter paa 40—50 Mill. Kroner; lad os med et rundt Tal sige, at Finantsloven er paa 50 Mill. Vi haabe jo vel, at vi skulle leve en Snes Aar endnu, det vil altsaa sige, at vi i en Snes Aar have bundet os til at pine en Milliard Kr. ud af denne fattige Jordbund. Som vi leve paa (Brandes: Det ærede Medlem tager mange Aar!). Ja, jeg siger, naar vi tage et Tidsrum paa 20 Aar; tage vi kun 10 Aar, bliver det et betydeligt mindre Beløb. Jeg siger dette lige overfor den Methode, som det ærede Medlem bruger, og som ganske vist er af en ganske mærkelig Bestaenhed. Det ærede Medlem sammenhobede en hel Del Forslag, som det aldrig har været Meningen skulde udføres paa en Gang. Alt er jo ikke lige vigtigt, og det følger med det politiske Liv, at der forelægges mange Forslag — det sfer hele Verden over. Hvis man vilde anstille den Art af Beregninger, som det ærede Medlem har gjort, og argumentere deraf som han, saa vil det allevegne se ud som om det var Gale, der stillede disse Forslag. Det sfer saaledes, som nævnt, overalt, det vil kunne ses overalt, og hvis f. Ex. man i sin Tid, da det for det ærede Medlem og hans Venner gjaldt om at agitere med visse populære Lovforslag, vilde have taget de Beløb, som disse Lovforslag